

Sygn. akt II CSK 513/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko "B. N." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 marca 2013 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 kwietnia 2012 r.,

umarza postępowanie kasacyjne

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012 r. oddalił apelację od wyroku, którym Sąd Okręgowy w Ł. zobowiązał stronę pozwaną na podstawie art. 24 w zw. z art. 23 k.c. do zaniechania rozpowszechniania nieprawdziwych, szczegółowo opisanych w wyroku, twierdzeń o zachowaniu A. G., a także nakazał przeproszenie powoda za te nieprawdziwe twierdzenia, a ponadto zasądził na podstawie art. 448 w zw. z art. 24 k.c. od strony pozwanej kwotę 50 000 zł na wskazany w wyroku cel społeczny.

Strona pozwana, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, oparła skargę kasacyjną na zarzucie naruszenia art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 6 Prawa prasowego w zw. z art. 10 ust. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podniosła, że zachodzi potrzeba wykładni art. 23 i 24 § 1 k.c. w zw. z art. 12 Prawa prasowego.

Po wniesieniu przez stronę pozwaną skargi kasacyjnej, powód zmarł. Pełnomocnicy stron wnosili o zawieszenie postępowania kasacyjnego na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem sprawy są roszczenia, które przysługiwały powodowi w związku z naruszeniem jego dobra osobistego. Wyrokiem, od którego apelacja została oddalona strona pozwana zobowiązana została do przeproszenia powoda oraz wyrażenia ubolewania w związku z naruszeniem prawa osobistego A. G. do prywatności, dobrego imienia i godności, a także wizerunku. Uwzględnione ponadto roszczenie o zasądzenie odpowiedniej kwoty pieniężnej na wskazany cel społeczny jest również roszczeniem wynikającym z realizacji prawa osobistego, jakie przysługiwało powodowi. Z chwilą jego śmierci prawa te nie przechodzą na spadkobierców.

W judykaturze utrwalony jest pogląd o niestosowaniu art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. w sprawach dotyczących praw osobistych strony, które nie przechodzą na spadkobierców, a więc, gdy nie istnieje możliwość podjęcia sprawy z ich udziałem;

w takiej sytuacji Sąd powinien wydać postanowienie o umorzeniu postępowania z powodu niedopuszczalności wyrokowania.

Z przytoczonych względów należało na podstawie art. 355 § 1 w zw. z art.391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., umorzyć postępowanie kasacyjne.